

PIGESPIEDELERNE

12. april 1959 fik vi ny spejderchef, fru Ellen Arkil, som her skriver:

Kære spejdere!

Det er svært at sige farvel til Hanna som spejderchef; vi havde sådan vænnet os til, at det var hende, der stod på den post, at vi dårligt kunne tænke os det anderledes.

Men heldigvis forlader Hanna jo ikke korpset, hun fortsætter i vore rækker som leder for den allervigtigste af afdelingerne, nemlig den, der står for den praktiske del af vort spejderarbejde. Det siger vi hende en stor tak for og glæder os til, at alle blå spejdere bliver meget dygtige i den kommende tid.

I skal altså nu vænne jer til, at spejderchefen hedder Ellen.

Foreløbig er der mange af jer, som slet ikke kender mig, og jeg ikke jer. Men det håber jeg, at der med tiden kan rådes bod på.

Jeg er nemlig meget nysgerrig efter at lære jer at kende og glæder mig til at komme rundt i landet og hilse på jer i distrikter, divisioner og troppe. Det vil tage sin tid. På et enkelt år vil jeg naturligvis ikke kunne nå rundt til jer allesammen, men det skal nok lykkes efterhånden. Foreløbig vil jeg i denne sommer besøge de fleste af de patruljeførerlejr, der afholdes.

I hvert fald mødes vi vel alle til næste sommer i jubilæumslejrene, de skulle gerne blive det helt store og spændende eventyr.

Indtil da må vi lægge alle vore kræfter i for at blive så dygtige som muligt til alt, hvad der angår lejrlev. De gæster, vi får besøg af, skulle gerne få det indtryk, at Danmarks glade blå er helt rigtige spejdere, og vi selv får bedst den helt store og dejlige oplevelse, når vi er vel forberedt.

Derfor: Klem på allerede i denne sommer. — God lejr — vi ses snart!

Ellen.

MÅNEDENS VERS

Ser du en vårdag med sol over skov,
bonden i arbejd' med hakke og plov?
Dybt må han ploje, skal nyland han få.
Klogt må han fare, når sæd han vil så,
håbe, at skabningens Gud, som gør stærk,
signer hans værk.

Ser du, når vårsolen vækker vort land,
bornene lege i mark og i strand,
syngende i jubel, hvis dagen er fest,
græde så stille, når sorgen er gæst.
Hvem er vel flokken med våren i sind?
Ageren din!

Her skal du rydde, her vinde du kan
jord, som du ejer, din del af vort land!
Kærligheds sæd i vor ager vi sår.
Syngende sammen til arbejd' vi går,
ved, at al kærligheds Gud, som gør stærk,
signer vort værk.

Herre, vor mester, som bod os at gå
ud til din ager, hjælp Du, at vi må
lyse og leve, så verden kan ha
freden og glæden, din frelse os gav.
Hjælp mig, oh Herre, at fremme Dit værk,
villig og stærk!

MARGRETHE PARM

(Margrethe Parm er hele Nordens spejderbedstemor, og sangen her stammer fra norske pigespejderses sangbog, hvor den står under en afdeling, som hedder: Førersange.)

INDHOLD:	Side
Brev fra spejderchefen	50
Månedens vers	50
Billeder fra spejderchefskiftet	51
Fra Hellerup til Hekla	52
Abent brev fra Hanna Lund	55
Mellemfolkeligt Samvirke	56-57
KFUK-spejderne — hvad med dem?	58
Interview med spejderchefen	60
Duellighedstegnserien	61
Blå-grøn lejr	63

"Den ser
spændende
ud!"

Farvel til Hanna Lund —

DDP.s spejderchef
i 20 år...

Et blad fra den „mindernes bog“, som på billedet
til højre bliver overrakt til den afgående spejderchef.

Odense-spejderne mødte med „piber og trommer“

Mon spejderchefen skal nå at svare på et
vanskeligt spørgsmål, inden hun går af?

Fra Hellerup til Hekla...

EN SPEJDERTUR I 1913

I år fylder Det Danske Spejderkorps 50 år, og vi har bedt en af de første spejdere fortælle noget „spændende“, han har oplevet.

Det regnede egentlig ikke, men vi var alligevel gennemblødte trods olietøj og „sydvest“ af hele dagen at have redet i bjergene tit mellem så tætte skyer, at vi kun lige kunne skimte rytteren foran os.

Vi var 21 spejdere fra Hellerup-divisionen med rektor Hartvig-Møller, Sven Knudsen og Ove Holm som førere. Divisionen — eller Hellerup-troppene som det hed — havde vundet første præmie i den første landskonkurrence, Det Danske Spejderkorps havde arrangeret. Præmien var et for datiden meget stort beløb, 1000 kr., der skulle anvendes til et besøg på Island, hvor de første troppe netop var startet. Jeg var lykkelig og stolt over, at min patruljefører havde udpeget mig til at repræsentere vor patrulje, hvis jeg nu bare kunne få lov hjemmefra. Det gik, for takket være

præmien kunne jeg komme med på denne 4 ugers tur for 75 kr., hvilket dog stadig var et stort beløb, dengang man klarede sig i en 12-dages sommerlejr for 10–15 kr., rejsen indbefattet.

Og så kom sommerferien 1913.

Forst 10 dage i korpslejren på Kalo og 8 dage senere af sted til Island.

Vi medførte naturligvis telte, kogegrej, primus o. s. v., men måtte også have al forplejning til en 10-dages „ekspedition“ på hesteryg over Islands ødemarker, hvor en plovfure-lignende ridesti og kompas skulle vise os vej, og hvor der — i hvert fald en halv snes kilometer uden for Reykjavik — var et dagsridt mellem gårdene.

Turen derop tog over en uge med skib, og anden befording fandtes jo ikke. I 1948 var Bagsværd-spejderne til en korpslejr på Island, de fløj derop med hele troppen på 7 timer!

På vejen gjorde vi landgang i Skotland, i Leith, Edinburgh's havneby. Medens de vordende ingeniører kontrollerede målene på Firth of

Dagen ombord på „Botnia“ begyndte med morgengymnastik, og så var tiden optaget af „vagter“ i maskinen, i fyret, på broen eller i kabyssen — og så en frivagt til en eftermiddagslur.

Forth-broen (dengang verdens største spændvidde), prøvede vi andre ved et besøg på slottet Holyrood at efterforske forskellige omstændigheder ved Marie Stuarts livsførelse, for derefter i en turistbus at tage en tur gennem det blomstrende skotske højland omkring Loch Lomond og Loch Glass.

Men tilbage til den evige regntåge over de islandske lavamarker.

Hen på eftermiddagen den femte dag nåede vi over Hlidarendi frem til foden af Hekla — 150 kilometer fra Reykjavik — til en gård, der — såvel efter det ydre som det indre at dømme — kunne have været Njals.

Nu skulle det gå stærkt.

Hestene kunne ikke slippes løs, som vi plejede at gøre på indianervis med et løst tov om forbenene. De blev gennet ind bag tørvevoldene om-

←
En dag gennem det skotske højland med turistbus af model 1910 — eller deromkring — gav godt med frisk luft.

kring tunet, og vi gik i gang med at rejse de 8 firemands pyramidetelte, stege flæsk og få noget varm te.

En time efter var vi atter i sadlen. Endnu et stykke vej kunne vi ride, så måtte hestene efterlades i et inde-lukke, medens vi fortsatte til fods.

Det blev en drøj tur, i hvert fald for mig, der som 14-årig var turens yngste deltager. Ove Holm skulle være sidste mand — jeg var næstsids-t. Endelig nåede vi snegrænsen. Her var krystalklart, iskoldt smeltevand, som man dengang slet ikke tog i betæk-ning at drikke.

Så kommer det sidste stykke. På alle fire kravler vi op og ned over store, forrevne lavablokke, hen over et mere jævnt, men stejlt stykke, og så står vi 1447 meter oppe ved krater-randen.

Og så var der ikke engang et hul!

Bare en næsten cirkelrund, vel hundrede meter bred, fordybning. Men var det en skuffelse ikke at have fået lov til at se ind i jorden, så var udsigten til gengæld en oplevelse, jeg mindes den dag i dag. I den times tid, vi var deroppe, havde vi klart og sigtbart vejr, selv om det var omkring midnat, og det betød, at vi kunne se vidt ud over store dele af det sydlige Island. Mod syd mod kysten, hvor de første landnamsmænd satte drageski-bet ind, og ude i synsranden Vest-manneeyr, den lille vulkanske øgruppe (plyndret 1627 af *algierske* sørovere), hvor vi nogle dage forinden havde været i land, eller rettere hvor vi med storbåden havde været inde i en grotte, hvortil adgangen kun kunne forceres i en bølgedal.

Mod øst og vest havde vi de vældige øde vidder, stenmarker med sparsomt græs og småbuske, der aldrig nåede mere end højst $\frac{1}{2}$ meter, lan-dets kraftigste vegetation. I nordøst kunne vi se det storslåede Vatna-Jökull massiv — 200 km borte — hvor den mægtige gletscher lyste i alle far-ver fra det sarteste isblå over alle toner og styrker af blå til rødviolet. Mod øst kunne vi se over mod vore næste mål Geysir og Thingvellir, det årtusindgamle tingsted, hvor saga-tidens mænd forligtes eller undsagde hinanden inden de store slægtsfejder.

Og så kom nedturen.

Den var endnu mere besværlig.

Hos Hellerup-troppene i den første korpslejr i 1913 på Kalo i Djursland, hvor Det Danske Spejderkorps i år holder sin 50-års jubilæumslejr.

☆

En af de mange elve, der måtte passeres. Olietojet var nødvendigt, for at vi kunne nå nogenlunde torskindet gennem dagen.

Bl. a. gik vi en hel time ned over en plan skrånende grusflade, der samtidig skrånede til venstre. Det kunne mærkes i anklerne flere dage efter. Men så var vi da endelig ved hestene, nu skulle det gore godt at komme op og sidde igen. Joh tak, vi, der var ganske uvante med at ride, havde ikke ustraffet befundet os på hesteryg hver dag i en hel uge.

Men også det fik jo en ende.

Det var godt, vi havde rejst teltene — nu var det bare med at få noget varmt og så komme i soveposerne.

Det gode vejr, vi havde haft deroppe, var forbi, men regnen og tågen var afløst af en voldsom storm — en grusstorm. Lejren lå på en lille slette med fint, skarpt grus, der i den voldsomme storm fejedes hen langs jorden, piskede om benene og larmede mod teltene. Men nu var vi indendørs, og intet kunne holde os vågne.

Hen på morgenen — det var kun et par timer senere — vækkede Sven Knudsen os. Stormen var taget til, og det knagede uheldsvangert i teltstangen. En rekognoscering gennem teltåbningen afslørede heldigvis, at der kun stod få telte tilbage.

Nu røg der igen et telt!

Så er der kun Ove Holms telthold tilbage, mon vi kan holde stillingen?

Der gik vores teltstang. Hurtigt op og fat i den. Mon vi kan binde den sammen. Nej, vi må skiftes til at holde. En hel time varer det, så lægger Oves telt sig endelig ned.

Nu kunne også vi rolig lægge os til at sove under vore egne ruiner — æren var reddet.

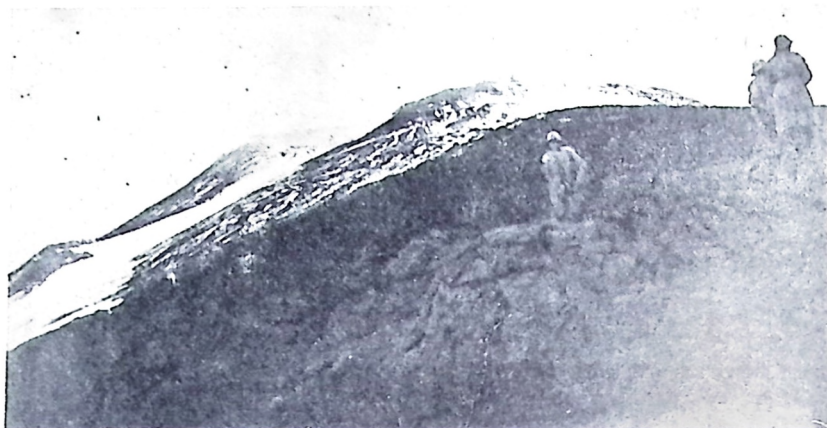
At Oves telthold havde gjort som vi, men altså var blevet kede af at holde på værdigheden, før vi blev det, oplystes først den næste dag.

Og gamle „islændere“, der mødes i dag, strides stadig om, hvis teltstang der holdt længst, men da jeg ikke tør modsige spejderchefen, lader jeg, som jeg tror ham, men se i virkeligheden forholder det sig nemlig således at ... nåh, nej, det kan altså være lige meget.

P. S.:

Næste år til mellemskoleeksamen lød opgaven i dansk stil: „Fortæl om Island“!

Mogens Friis Møller

Ved kraterranden på toppen af Hekla

Turens yngste deltager kaldte sin hest „Quo Vadis“ (Hvor går du hen), for det er noget, en lille, stædig islænder helst selv vil have lov at bestemme.

Ved indtoget i Reykjavik efter den velgennemførte „ekspedition“ var vi atter i spejderuniform. I spidsen ses rektor Hartvig-Møller, skaberen af spejderbevægelsen i Danmark.

Åbent brev fra Hanna Lund:

Kære spejdere!

Tak for den store gave, I allesammen gav mig på korpsrådsmødet den 12. april, da jeg sagde farvel til Det Danske Pigespejderkorps som spejderchef.

Den tykke bog, der er sat sammen af jeres hilsener — een fra hver trop — har jeg kigget i hver dag, siden jeg fik den. Gid I kunne blade i den sammen med mig, så ville I — som jeg — kunne glæde jer over det indtryk, bogen giver af et stort og levende korps. Jeg siger jer tak for al jeres tegne- og digteflid — tak for alle gode fotografier, for farverige klip og for morsomme billeder, for smukke, pressede blomster og for kærlige ord og hilsener, som denne bog indeholder.

Ikke to sider er ens. Bogen genspejler jer akkurat, som jeg kender jer igen — fra Skagen til Gedser, fra Esbjerg til Nexø. Det er, som om I kommer ind i min stue, når jeg åbner min bog. Tak for den dejlige gave fra jer allesammen.

Og ikke alene bogen fik jeg, — men også en anden meget stor gave. En check, som lå i en fin sølvæske — og det hele lå inden i en rygsæk — og rygsækken var på ryggen af en spejder, der sammen med en flok kammerater på festlig vis kom marcherende ind i salen, hvor vi holdt korpsrådsmøde. Op kom flokken til mig, og på vers bragte de mig en hilsen og bad mig på jeres vegne om at åbne rygsækken. Men inden jeg løste op, læste en af spejderne op af et stort dokument følgende:

„Efter devisen „Mange bække små gør en stor å“ har alle i Det Danske Pigespejderkorps samt tropsrådsmedlemmer og andre interesserede hermed den glæde i stor taknemmelighed for dygtig og trofast spejderchefsgerning igennem 20 år at overrække Hanna Lund en check på et beløb, stort 18.264,17 kr., som vi beder om må få lov at bære navnet

„HANNA LUND's FOND“.

Renterne af dette fond anvendes indenfor Det Danske Pigespejderkorps til formål, som Hanna Lund selv bestemmer.

Odense, den 12. april 1959.“

Ved I, hvad jeg er allermest glad for? Det er, at denne gave kommer fra alle i Det Danske Pigespejderkorps.

Tak og tak — og atter tak, fordi I har villet glæde mig med en gave, og fordi gaven er blevet netop, som den er: en fond, som skal bære mit navn.

Og hvor jeg glæder mig til hvert år at måtte bruge renterne af 18.264 kr. til glæde og gavn for noget eller nogen i vores korps. Og I har bestemt,

at jeg selv må få lov til at bestemme, hvordan og hvorledes — d.v.s., at I giver mig lov til at finde på!

Jeg tror slet ikke, det bliver svært for mig at få gode ideer! Jeg synes, at jeg allerede har til flere år ud i fremtiden, — og jeg har endda lige fået gaven!

Det er godt, det varer et år, før end der er nogle renter at tage af, — til den tid finder jeg nok den allerbedste idé!

Og når vi så mødes næste gang — du og jeg — så er jeg ikke længere spejderchef, og det er underligt for os begge to, fordi jeg har været det så længe, at det vistnok er blevet en vane for dig.

For mig blev det aldrig en vane at være spejderchef, — det har været levende, og det har altid været nyt. Jeg kan sige, at det hver dag var nyt for mig. Det har givet meget arbejde og mange spekulationer — og mange glæder. De største glæder har I givet mig, som jeg har mødt jer i store lejre — i små lejre — i troppe — i divisioner — på Spejderskolen — på Fænø — på Virklund — masende i korpsturneringer — i patruljeførertræninger — på Jægergården — i Spejderhuset — på veje og gader over det ganske land. Vi mødtes i arbejde — vi mødtes i fest, og altid har I hilst jeres spejderchef i tillid og med et smil.

Tak for det — og jeg sender jer allesammen mange hilsener og gode ønsker om, at I må få en dejlig spejdertid fremover.

Jeres

Hanna Lund

Tinka læste i sin avis, at Hanna Lund var blevet Ridder af Dannebrog. Hun har senere gjort sig mange tanker om, hvordan en spejder-chefs-dame-ridder mon ser ud —

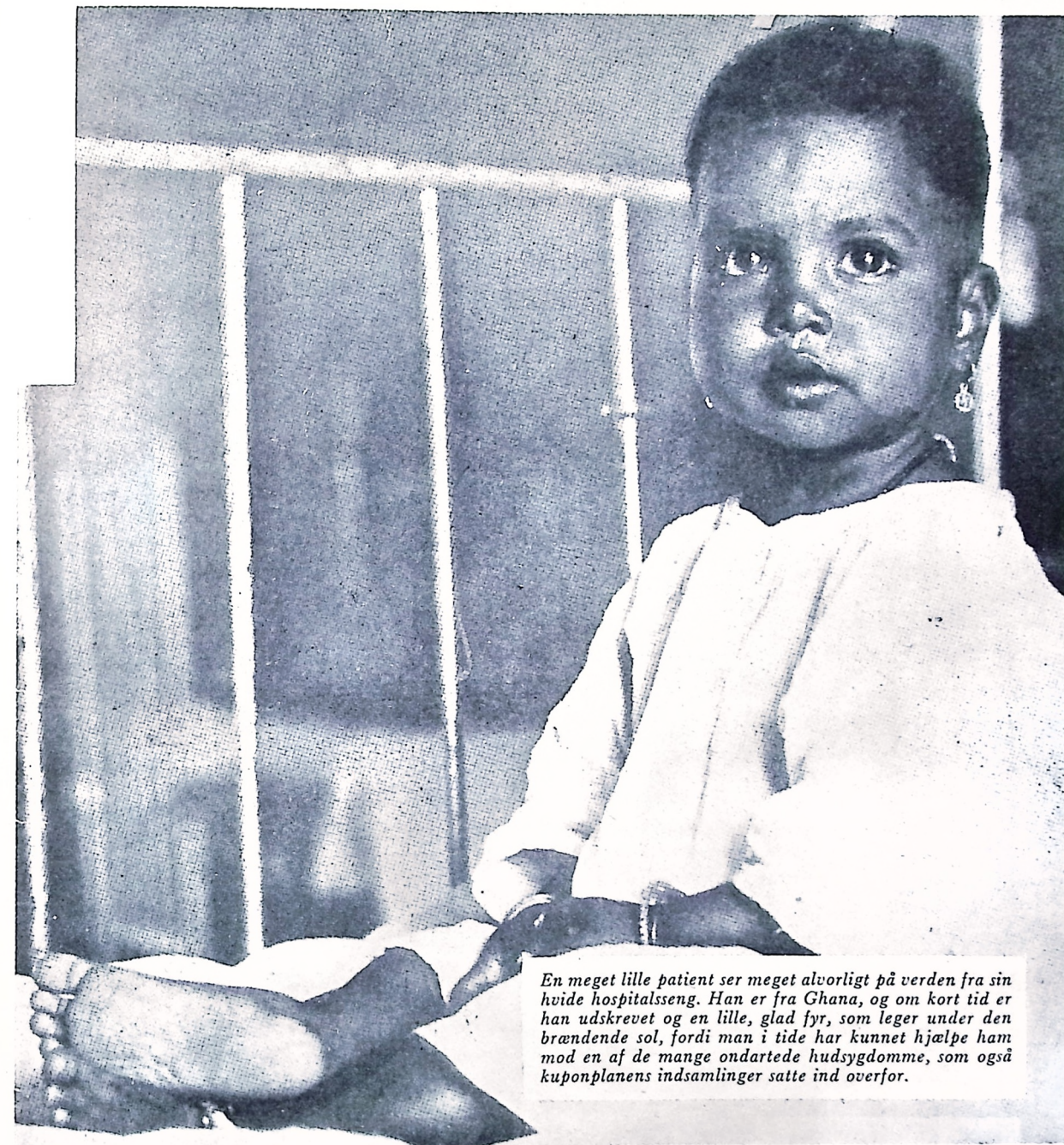

I Indien er der en rystende hungersnød. Grundene dertil er mange, men en af dem er den gammeldags måde, hvorpå der endnu arbejdes i markerne, som derved slet ikke udnyttes helt. Mellemfolkeligt Samvirke har landbrugs-kandidater udstationeret i Mysore i Indien for at lære dem dér, hvordan man måske kunne dyrke sin jord, så man fik mere ud af den. På billedet ser vi en inder i Panjab arbejde med den traktor, han lige har lært at betjene.

Også i Kina er der hungersnød. Man regner med, at ca. en tredjedel af jordens befolkning ikke får nok at spise i det daglige. Her ser vi, hvordan fem magre kinesere slider sig gennem en mager jord med deres plov.

Fra Mellemfolkeligt Samvirkes arbejdsmark

Mange troppe har haft foredrag og film fra Mellemfolkeligt Samvirke og ved allerede en hel del om de mange opgaver, denne institution påtager sig. Andre af jer kender måske kun ordet og synes, det lyder af god forståelse og mellemmenneskelig fordragelse, og atter andre ved kun, at de nu og da har solgt lod-sedler for at hjælpe arbejdets fortsættelse. Jeg har fået lov at vælge og vrage mellem billederne i Mellemfolkeligt Samvirkes store samling for at vise et par af de mange ting, man beskæftiger sig med.

En meget lille patient ser meget alvorligt på verden fra sin hvide hospitalsseng. Han er fra Ghana, og om kort tid er han udskrevet og en lille, glad fyr, som leger under den brændende sol, fordi man i tide har kunnet hjælpe ham mod en af de mange ondartede hudsygdomme, som også kuponplanens indsamlinger satte ind overfor.

Også KFUK-spejderne har jubilæum — og bliver 40 år

KÆRE SPEJDERKAMMERATER!

Mon ikke I alle kender de grønne pigespejders uniform, måske har en og anden af jer en skolekammerat, der er grøn pigespejder, så I også kender nogle, som bærer uniformen.

Jeg har lovet jeres redaktor at fortælle jer lidt om de grønne pigespejdere — KFUK-spejderne i Danmark.

I år — den 4. maj — er det 40 år siden, at korpset blev startet, så I ser, at I er 9 år ældre, og vi glæder os til næste år at fejre jeres store fødselsdag.

Nu vil jeg fortælle lidt om „os selv“. Vi er ialt 24.828 — vore yngste, Grønsmutterne, er inddelt i flokke på ca. 20-30, og vore prøver er lidt anderledes end Blåmejsernes, men i det daglige er arbejdet alligevel ret ens. Vore mærker for de enkelte prøver hedder *vignetter* og fortæller om grønsmuttens udvikling fra hun kommer ind i korpset til hun er „flyvefærdig“ — altså til at blive spejder. Grønsmutternes emblem er en lille gærdesmutte, og jeg har ofte sammen med grønsmutterne sunget deres yndlingssang:

← Floksfører med grøn uniform og grønt slips med hvid, snoet fløjtesnor viser en grønsmutte, hvordan man binder råbåndsknob. Smutten har grøn uniform med blå sløjfe.

*Gærdekonge grå og buttet,
fugleflokkens lille mus,
før jeg ved det, er du smuttet
til dit kuglerunde hus.*

I kan tro, de kan lide at synge om „sig selv“.

Når grønsmutten bliver 11 år, bliver hun juniorspejder, tager den mørkeblå sløjfe af uniformen og får grønt slips på. På billedet ser I ganske vist hvide sløjfer, men dem har man på, når der holdes parader, fester o. lign., altså når man er i galla.

Juniorspejderne har 3 prøver ligesom I har det, 3., 2. og 1. kl. prøverne, der selvfølgelig ligner jeres, men lidt forskel er der. I har sikkert haft nogle ture og øvelser sammen med KFUK-spejderne, så I derigennem ved, at vores spejdersport er den samme som jeres. Duelighedstegnene er vi jo fælles om, ligeledes det gule tillæg til vore sangbøger.

Når en juniorspejder bliver 14 år, kan hun blive seniorspejder, og for dem har vi netop fået noget nyt, både i arbejdsform og prøver. Man arbejder efter opsatte prøvekrav og får så efterhånden points, og når man tæller disse points sammen, kan resultaterne give det, vi kalder en grad. Vi har 4 grader, som seniorspejderne kan opnå at få efterhånden, nemlig den grønne, den blå, solvgraden og gulgraden.

Vort nye seniorprogram skal gennemprøves indtil vort næste delegeretmøde i 1961. (Jeres korpssrådsmøde svarer

Alle vordende KFUK-patruljeførere skal først deltage i en træning. Det kan foregå på Spejderbakken i Grejsdalen. ↓

til vort delegeretmøde.) Hvis man så synes, at systemet er godt, bliver det vort fremtidige seniorprogram.

Men — man behøver ikke at blive seniorspejder; man kan også fortsætte som juniorspejder indtil man er 15 år, og så kan man blive patruljefører. Hos os er patruljeførertræningen obligatorisk, d. v. s. for at blive patruljefører skal man have været på en af korpsets patruljeførertræninger; i år har vi 18 patruljeførertræninger i sommerferien og de afholdes rundt om på vore træningssteder, Solgården ved Korsør, Spejderbakken ved Vejle og Spejdergården ved Bramsnæsvig.

På en sådan træning gennemgås patruljeførerens pligter og ansvar, vi træner og over prøvestoffet, så den vordende patruljefører kan blive dygtig til at lære sin patrulje prøvestoffet, vi taler om regnskab og organisation m. m. Man siger, det er strengt at være på patruljeførertræning, for vi bestiller så meget hele ugen igennem, men alle synes alligevel, at det er dejligt; man lærer jo også mange nye ting, for man er inddelt i patruljer, hvor deltagerne kommer fra hele landet, så der er altid noget at lære af kammerater, der kommer fra en anden trop.

Vi har, i lighed med patruljeførertræningen, trop- og flokførertræninger. Man kan ikke lære for meget, når man skal være spejderfører, så vi gør meget ud af vores førertræning.

I Holsteinsgade i København har vi et spejderkollegium, hvor man — hvis man er heldig — kan leje et værelse og have det rart, mens man passer sin uddannelse; jeg skrev „hvis man er heldig“, ja, for der er kun plads til 26, og I kan nok tænke jer, at der er mange flere end disse 26 spejdere, som får deres uddannelse i København og som gerne ville bo der, men det er der ikke noget at gøre ved. Vi ville selvfølgelig gerne kunne sige ja til alle, der søger om at komme til at bo der.

Og så slutter jeg med at nævne korpsskontoret, som ligger i Amaliegade 24 i København; her er der 4 kontordamer, 3 rejsesekretærer og 1 administrerende sekretær.

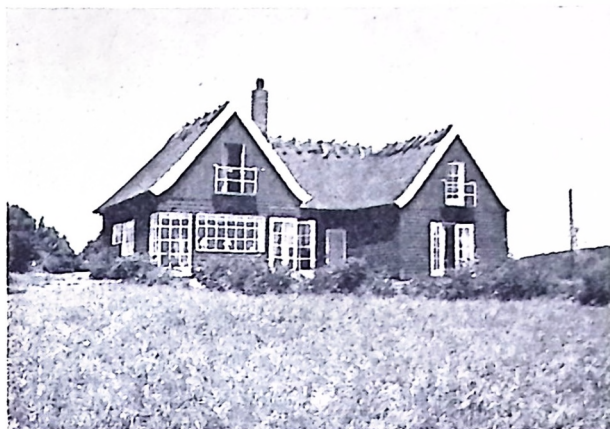
Rejsesekretærerne „futter rundt“ i hele landet og har træninger og holder møder m. m.; den administrerende sekretær ordner alt vedrørende kontoret med rapporter, skrivelser o. s. v.

Ja, vi synes selv, at der er liv i os og vi glæder os i år over vort gamle korps. Det bliver festligt Kr. Himmelfartsdag, hvor der afholdes parader rundt om i alle Danmarks byer.

Inger Pedersen, korpsssekretær

*Det vil grønnes i Danmark, alt levende gror,
og det hvisker en morgen i maj,
mens forjættelsens gåde end slumrende bor
i hver bristende knop på vor vej.*

*En ungdom i fest, en ungdom i strid,
som varsler om sommerens tid,
hvis idrætter gælder den Højestes sag
og kalder på morgen og dag.*

Med dejlig udsigt over Storebælt ligger træningsstedet, Solgården, ved Korsør.

Gronsmutter i galla, hvide strømper og sløjfe, synger en fødselsdagsang.

Man kan ikke se af billedet, hvor dejligt der er på Vintre Mølle, som er en gammel vandmølle. Den ligger i en egn, som hedder — Dejligheden.

Månedens interview

Naturligvis rejser vi denne måned til Haderslev og snakker med den nye spejderchef, fru Ellen Arkil, Haderslev.

— *Hvor mange år har du været spejder, aktiv spejder med spejdertøj på?*

— Jeg har været aktiv fører i ca. 6 år og bestyrelsesmedlem i 7. Men jeg har virket inden for korpset i 19 år.

— *Hvor mange af dine børn er eller har været spejdere?*

— Alle mine fire piger og min dreng har været spejdere. De to af pigerne er stadig aktive.

— *Når man kommer ind som voksen, så er det jo ikke, fordi ens sidekammerat i skolen er spejder og siger, at det er så sjovt — hvad er det så, der lokker én?*

— Som mor interesserede jeg mig ganske naturligt for mine børns gøremål, derfor kom jeg ind i tropsarbejde. Det førte til korpssrådet og bestyrelsen. At jeg blev distriktschef skyldes, at den daværende distriktschef i Sydjyllands distrikt blev syg og ikke kunne fortsætte. Så bad divisionscheferne mig om at træde til, og det faldt helt naturligt at hjælpe. Det job har jeg ikke fortrudt et eneste øjeblik, det har tværtimod bragt mig meget stor glæde.

— *Har du haft lejlighed til at møde udenlandske spejdere?*

— Ja, det har jeg da rigtigt nok flere gange. Det er altid forfriskende og interessant at høre og se, hvordan man driver spejdersport i andre lande. Den største oplevelse har vel nok været, da jeg kørte det halve Jylland igennem med lady B.-P. for to år siden. Ih, hvor er hun dog fuld af liv og humør! Hun holdt en strålende tale til spejderne ved festen i Kolding og bragte netop dette pust med sig af verdensspejderånden og de store linjer, som vi somme tider trænger til.

— *Har du deltaget i store lejre?*

— Ja, jeg ledede distriktets lejr, „Solskinslejren“, ved Skamlingsbanken i 1957. Vi var ca. 800 spejdere, — det var en dejlig lejr.

Og nu bliver det jo vældig spændende med de mange storlejre på Fyn i jubilæumsåret. Jeg synes, det er en god idé, at vi bliver delt op i flere lejre fremfor een kæmpelejr, hvor man let bliver helt væk i alt det kolossale; nu har man da chancen for at leve et rigtigt lejrliv og for at lære spejdere fra andre egne ordentligt at

kende i sin egen lejr. Det helt store korpssus får vi alligevel også, nemlig den dag vi stævner til Odense alle sammen fra alle verdenshjørner.

— *Hvilken spejderlousparagraf regner du for den vigtigste?*

— Det er meget svært at svare på. Jeg synes, at de alle hver for sig har deres private lille del af vores sjæleliv at tage vare på. Skal jeg endelig fremhæve een fremfor de andre, må det blive den sidste: „En spejder er ren i tanke, i ord og i handling“. Den er på samme tid ligesom forudsætningen for og følgen af de andre ni.

— *Hvad vil du først sætte ind på som spejderchef?*

— Der er jo mange, mange opgaver. Det fører vist for vidt at komme ind på det her. Men noget af det første for mig må være at komme rundt i landet og lære så mange spejdere som muligt at kende. Det kan jo ske både i lejre, ved stævner, instruktioner, turneringer o. s. v. Jeg vil også meget gerne engang imellem ud til en trop eller flok i deres hverdag, og jeg håber at få tid til det.

Jeg vil så gerne give mit bidrag til, at vi alle, både førere og spejdere, kan få en fornemmelse af, at vi hører sammen, at vi kan fatte storheden i B.-P.s idé, og at vi ved hjælp af den dejlige leg, der hedder spejderliv, kan gøre vort til, at det danske samfund får et værdifuldt islæt.

— *det faldt helt naturligt at hjælpe*

INTERNATIONALT KENDSKAB

Vi har før talt om Danmarksmerket, om alt det, vi gerne ville lære, gerne skulle kende til — eller hvorfor ikke kunne? — om vort eget land og forskellige forhold herhjemme. Vi har fejret Thinking Day, og tænker man ikke internationalt til daglig, kan man i hvert fald ikke undgå at gøre det i februar. Hvor er det dejligt med alle de mange spejderkammerater rundt om i verden!

For at vort internationale arbejde kan få det rette indhold, må vi se at få lært en hel del om verden omkring os. „Internationalt kendskab“ er et duelighedstegn med „bid“ i; det vil kunne give især de lidt ældre af jer en god arbejdsunderholdning for en hel række patruljemøder. Vi slår fast endnu engang, at det ikke er antallet af duelighedstegn, det kommer an på, men på det arbejde og den arbejds glæde, som I lægger i det enkelte mærke, den kundskabsdybde I skaffer jer på hvert enkelt område. Lad jeres arbejdsbog være jeres stolthed.

Hvis I kigger i pjecen, lægger I straks mærke til, at nogle af punkterne under dette duelighedstegn er forsynet med et kryds. Det er de obligatoriske krav, der er markeret på den måde; af de øvrige kan I, hvis I synes, at det bliver for voldsomt med det hele, udvælge de seks, der tiltaler jer mest. Vi tager et punkt ad gangen.

Det hovedsagelige stof til punkt 1 finder I i jeres skolegeografibøger. Men en ting kan og bør altid ses fra mange sider, man kan tage flere eller færre enkeltheder med. Man må afgøre, hvad der er væsentligt netop i den specielle geografi, synes jeg, at vi f. eks. må kunne tegne landkortet. Det giver et godt overblik; man ved lige som straks, hvor man er henne. Og selv om man aldrig skulle komme til at foretage en rigtig rejse til det pågældende land, så kan man skaffe sig en ganske eventyrlig oplevelse ved at rejse på sit eget lille landkort.

Punkt 2 taler om dit folks race, sprog og religion. — Ja, I har ikke læst forkert; det er dit Danmark, det gælder her. Vi skal netop se Danmark som et led i det internationale fællesskab, og I kan mere jer med at finde frem til, hvor i verden vi finder de største ligheder og de største uligheder.

Det 3. punkt handler om regeringsformen i Danmark og i vore nabolande. Det er også taget med, for at I skal have en baggrund for bedømmelsen af andre regeringsformer, og vi kan jo heller ikke regne med at bevæge os i internationale kredse kun

INTERNATIONALT KENDSKAB

KENDER DU ET ANDET LANDS GEOGRAFISKE FORHOLD? DER ER FRIT SLAG!

DU VED DA VEL, AT VI TILHØRER DEN ARISK-INDOEUROPEISKE RACE, DEN GERMANISKE SPROGSTAMME, OG AT FOLKEKIRKEN BYGGER PÅ DEN EVANGELISK-LUTHERSKE BEKENDENDE KRISTENDOM.

VORE NABOER ER:
KONGERIGER: SVERRIG, NØRGE, STORBRITANJEN, HOLLAND, BELGIEN, HERTUGDOMME: LUXEMBURG.
REPUBLIKER: FINLAND, ISLAND, VESTTYSKLAND, FRANKRIG.

DU SKAL SAMLE OPLYSNINGER OM EN DANSK VERDENSKENDT PERSONLIGHED:

TAGER DU EN NULEVENDE, BLIVER DET JO NOK PROF. NIELS BOHR, R.E.L. SØN AF PROF. CHR. BOHR,

F. 7/10. 1885 I KBH., DR. 1907 PÅ METALLERS ELEKTRONTEORI, PROF. 1916, BESTYR. AF INST. FOR THEORET. FYSIK 1920, NOBELPRISEN 1922.

NIELS BOHR'S VÅBEN

KENDER DU TIPPETOPPEN? HVORFOR TIPPER DEN?

BOLIG: ÆRESBOLIGEN, GL. CARLSBERG

SÅ ER DER SERVERET; MEN HVORFRA?

KAN DU STEDFÆSTE DISSE KLÆDE-DRAGTER?

FN'S ARBEJDS SPROG ER FRANSK OG ENGELSK, MEN DER ER 3 ANDRE OFFICIELLE SPROG, SPANSK, RUSSISK OG KINESISK; ALLE TALER OVERSÆTTES TIL DISSE, OG DEN DELEGEREDE KAN SELV INDSTILLE PÅ DEN OVERSÆTTELSE, HAN MAGTER.

SKAL VI GÆTTE? HAWAII, GRÆKENLAND, SPANIEN, PORTUGAL, ITALIEN

— DE INDRAMMEDE FELTER INDEHOLDER DE OBLIGATORISKE PRØVEPUNKTER; DER KRÆVES YDERLIGERE SEKS PUNKTER; MEN DEM KAN DU SELV VÆLGE.

DU SKAL KENDE SEKS AF DISSE INTERNATIONALE ORGANISATIONER

ELLER MÅSKE NOGLE HELT ANDRE.

KENDER DU 10 TING FOR ARBEJDET I ANDRE LANDE?

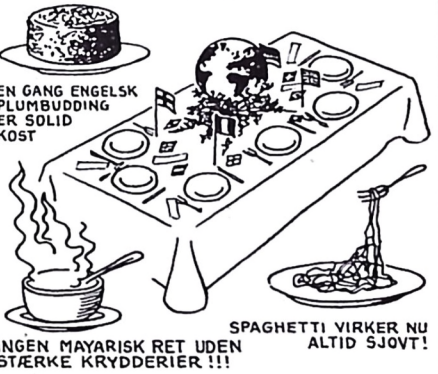
ET INTERNATIONALT SPIL, SOM DU SELV KAN LAVE TIL DIN TROP,

F. EKS. FLAGDOMINO.

ELLER 25 FREMMEDORD F. EKS.:

AUTOMAT, BANDAROLE, CHAMOIS, DATO, EL-KRAFT, FEUDALSTYRE, GENTLEMAN, HANDICAP, INTRIGE, JURA, KARBONPAPIR, LOKOMOTIV, MANIFEST, NEMESIS, OPUS, PYROLYSE, QUIZ, RADIO, SMARAGD, TELEFON, UTOPI, VAMPYR, WEEKEND, XYLOFON, YANKEE OG KAN DU UDLÆGGE DEM?

— OG SÅ SKAL DU KUNNE PYNTE ET INTERN. FESTBORD — TÆNK NÆRMEST PÅ DEM, DER ER CHANCE FOR AT INVITERE:

EN GANG ENGELSK PLUMBUDDING ER SOLID KOST

SPAGHETTI VIRKER NU ALTID SJOVTT! INGEN MAYARISK RET UDEN STÆRKE KRYDDERIER !!!

som de nydende; vi må yde vort bidrag i diskussionen. Med nabolande forstår vi vel nærmest Sverige og Norge; men vi har jo også naboer til andre sider, og hvis vi så tager lande som England og Tyskland med, får vi mere variation i billedet.

Nummer 4 er det første obligatoriske punkt, og det er meget interessant. Der er vel ingen, der synes, at seks internationale organisationer ly-

der af meget? Ak, der er så mange at vælge imellem; der er f. eks. faglige, politiske, religiøse, hjælpeorganisationer, specielle kvindeorganisationer o. s. v. I dagbladene møder vi daglig forkortelser som FN, UNESCO, WHO, FAO o. s. v. Prøv at finde ud af, hvad der skjuler sig bag dem.

Og hvad siger I til det næste punkt: „Have samlet oplysninger om en dansk kulturpersonlighed, som har

Seniorspejderkonkurrencen

Tak til de mange grupper, der fulgte opfordringen og deltog i seniorspejderkonkurrencens 1. opgave.

Det var glædeligt at se, hvor mange nydelige og gode instruktionstavler der indkom til vore grønlandske spejderkammerater. For at få tavlerne bedømt af én, der har godt kendskab til spejderarbejdet på Grønland, havde vi bedt divisionschefen for Grønland, Grethe Øjfjord, være den, der udvalgte vinderen. Ved bedømmelsen blev der lagt vægt på: tavlernes instruktive værdi, omhyggelige udførelse, soliditet — ligesom der også blev taget hensyn til særlig gode ideer og direkte fejl!

De få fejl, der havde indsneget sig, vil blive rettet, og mindre, solide tavler vil blive sat op på svært pap eller krydsfinér før afsendelsen.

Følgende grupper deltog i konkurrencens 1. del:

<i>Polygonen, Roskilde</i>	<i>Ophiuchus, Ry</i>
<i>Skjoldmoerne, 2. Odense</i>	<i>1. Slagelses seniorer</i>
<i>Seniorgruppen, Hellerup division</i>	<i>Seniorgruppen, Birkerød</i>
<i>Eventyrerne, 7. Odense</i>	<i>Brevspejderne, Silkeborg</i>
<i>Soltroppens sen., Holbæk</i>	<i>Nakskovs seniorer</i>
<i>Norreydske seniorgruppe, Alborg</i>	<i>Vildgæssenes kadetter, Kbh.</i>
<i>Seniorpatruljen, Silkeborg</i>	<i>Topmejsernes seniorer, Kbh.</i>
	<i>Seniorgruppen, Lyngby div.</i>
	<i>Seniorgruppen, Næstved</i>

Vinder blev:

Seniorgruppen i Hellerup division

Præmien vil blive tilsendt.

Seniorudvalget

gjort Danmarks navn kendt ude i verden ...? H. C. Andersens navn er der naturligvis ikke en eneste af jer, der ikke kender, men det gør næsten alle mennesker. Vi må kende mere end bare navnet. Ingen siger heller, at I nødvendigvis skal specialisere jer på eventyrdigteren H. C. Andersen. Vi har heldigvis mange verdenskendte personligheder at være stolte af, eller hvad siger I til billedhuggeren Bertel Thorvaldsen, astronomen Tycho Brahe, fysikeren H. C. Ørsted, røntgenlægen Niels Finsen, komponisterne H. C. Lumby og Carl Nielsen, for blot at nævne et par?

At udpege 10 ting, forarbejdet i andre lande, er en let opgave i en tid, hvor vi indfører alt fra ost og brød til møbler, kunstgenstande og tøj. Listen kan nemt blive lang, men lad os blive inden for rimelige grænser og prøv så at finde ud af, hvorfra de forskellige ting stammer. Det kan nemlig give gode oplysninger om udførselslandenes folk og kultur.

De af jer, der vil lave en udstilling af indførte næringsmidler (pkt.

9), tager sikkert jeres mor med på råd. Det er godt. Lad bare mor lege med; desto fyldigere bliver udstillingen, og mor bliver sikkert glad for at se, at vi spejdere arbejder med mange andre ting end knob og morse. Prøv også på at finde ud af, om vi har tilsvarende indenlandske produkter, og hvorfor vi i givet fald foretrækker de udenlandske.

Ligesom vort marked er oversvømmet af udenlandske produkter, er vort sprog isprængt en masse fremmedord. Det er et meget morsomt studium at finde frem til sådanne fremmedord og kontrollere, om man nu også anvender dem helt rigtigt, og prøve på at finde ægte danske ord af samme eller nærmest tilsvarende betydning.

Lidt etnografi — det er et fint ord — får vi også ind, idet vi skal sætte os ind i den typiske påklædning i fire vidt forskellige lande. Det med de „vidt forskellige“ gør det bare lettere (f. eks. Holland, Bulgarien, Kina og Guatemala). Det bliver et farvestrålende islæt i arbejdsbogen.

Så er der også et par punkter, hvor

POSTBOX

1 patr. fra Randers vil gerne have en venskabspatrulje på Bornholm eller i København.

Sverige har lovet at interessere sig for Postbox nu.

Tyskland vil gerne i forbindelse med os, Italien også.

2 norske patruljer og nogle 14-årige psp. venter på jer, engelske psp. ligeledes ca. 14—15 år, og hollændere. Andre lande kan I bare bestille og ha' tålmodighed. *Fromse*

Hallo i redaktionen.

En 12½-årig spejder, der taler og skriver engelsk, søger jævnaldrende pennespejderkammerater (puha, det var et langt ord) i Schweiz, Holland eller England. Samtidig vil en knap 14-årig gerne kontakte en jævnaldrende engelsk-skrivende fra et land så langt borte som muligt. Månen bedes dog ladt ude af betragtning.

Med spejderhilsen + 2½ ærbødigt fra en

12½-årige Susan Norgaard, c/o fru Dalskov, St. Mikkelsgade 16², Slagelse,

og fra 13¾-årige Marianne Larsen, Højevej, Horslunde, Lolland.

Blåmejsefører! Var det en idé med blåmejsesejr i Skærbæk ved Herning?

Dejlig ny hytte med plads til 24—30 blåmejsere, 2 forerværelser med 6 pladser, stor opholdsstue med åben pejs, køkken med flaskegas. Hytten ligger i udkanten af Skærbæk plantage på en dejlig stor grund ned til åen — adgang til badning i søen nær ved. Hytten koster 75 ore pr. nat pr. mejse. — Nærmere oplysninger om lejemaal fås ved henvendelse til

K. Holmsteen, Fynsgade 42, Herning.

opfindsomheden og fingernemheden får frit spillerum: Hvad siger I til at pynte et bord bort til en international fest og hvad der ellers hører til punkt 10? Det er ikke noget, man går til sådan uden videre; der skal gode forberedelser til, for der skulle gerne være en linie i det. Men en taknemmelig opgave er det.

Det med opfindsomheden gælder også punkt 8, ifølge hvilket I skal fremstille et internationalt spil. Det kan være i form af billedlotteri, domino, kvit eller dobbelt eller noget helt fjerde.

Punkt 12 kan I finde frem til gennem bibliotekerne. Der findes bl. a. en bog, der hedder „FN“, som er skrevet af S. B. Andersen.

Gå så i gang med duelighedstegnet „Internationalt kendskab“, og I vil hurtigt finde ud af, hvor afhængige nationerne er af hinanden. Derfor må vi kende hinanden så godt som muligt, lære at forstå hinanden og at respektere ikke bare lighederne men også forskellene nationerne imellem.

Mummy

Hallo, Rådsklippe.

Jeg har lige læst i det nye spejderblad ideen med treklovere på tørklæderne. Jeg synes, det er en mægtig god idé. For at få helt nye tørklæder i forskellige farver — går det??? Det ville se festligt ud, når hver trop kom med sin farve tørklæder til parader og til store lejre, hvor der er troppe fra mange forskellige byer. Jeg har talt med flere af mine kammerater, der synes, det er en god idé, og jeg er sikker på, at der er mange andre, der gør det.

Med spejderhilsen

Jane

P. S.:

Må vi have lov til at gå med firknob?

Nej. Red.

Til Rådsklippen.

Vi syntes, det er en knaldgo' idé det med treklovene på tørklæderne, men vi har også noget at klage over. I „Pigespejderne“ står der noget specielt for de 11–16-årige, var det ikke en idé at skrive noget specielt for spejdere? Vi syntes også, at pigespejderne er ved at blive for slappe, det er tit med rette, at drengespejderne kalder os „tosespejdere“.

Med spejderhilsen.

En patrulje fra Esbjerg

Er der flere, der har noget at skrive om tørklæderne?

Red.

Den blå-grønne lejr for 15–18-årige

Kære spejderkammerater!

Vi lovede jer i martsbladet, at I skulle få yderligere oplysninger. Det får I hermed:

Lejren kommer i store træk til at indeholde følgende:

En heldagstur til Himmelbjerget, et nat-orienteringsløb, en naturvandring en tidlig morgen. Vi regner med at tage en bus til Silkeborg og deltage i søndagsgudstjenesten og derefter ro tilbage til lejren i kano.

Der vil selvfølgelig blive store bål og små bål og alt det andet, en lejr indeholder.

Desuden vil vi tilbyde jer følgende interessegrupper: „Primitiv lejrspot“, „Woodcraft“, „Manuelle ideer til blåmejse- og grønsmutteførere“, „Orientering“, „Foto“, „Nye spejdersange“, „Hvad siger avisen?“, „Moderne litteratur“, „Internationalt spejderstof“. Mon ikke der skulle være mulighed for, at mindst et par af dem falder i *din* smag?

Vi håber at kunne få følgende foredrag:

„Fællesrådets historie og arbejde“.

„Vort grønlandske spejderarbejde“.

„Sct. Georgsgilderne, nationalt og internationalt“.

„En drengespejders syn på den voksne spejder og hverdagen“.

Kun 100 kan komme med i denne lejr. Vil du med, må du *omgående* tilmelde dig til korpskontoret, Læssøegade 199, Odense. *Tilmeldelse* skal ske *på blanketten bag i Forertræningspjecen inden den 8. maj*, — tal med din fører om det.

Vi gentager fra martsbladet: *Stedet*: Paradislejren ved Virklund. *Tiden*: 31. juli—7. august. *Pris*: 40 kr. Lejren er åben for alle spejdere og førere mellem 15 og 18 år uanset spejderalder og spejderuddannelse.

Vi glæder os til at komme i lejr netop med dig. Derfor på gensyn.

Inga Nielsen

K. F. U. K.-sp.

Kirsten Mortensen

D. D. P.

Mon hun skal i blå-grøn lejr?

PIGESPEJDER DEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø
Telefon Øbro 8383 . Giro 40673

Åbningstider: 9-17,30,
fredag 9-19, lørdag 9-14

Ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort.

Ved bestilling pr. post bedes afsenderens navn og adresse skrevet meget tydeligt
— og helst med blokbogstaver.

PRISLISTE FOR SOMMEREN 1959

er i begyndelsen af maj udsendt til alle troppe og flokke. Hvis du ikke har fået
én, så bed din fører om den.

VÆR I GOD TID MED FORBEREDELSENE TIL SOMMERLEJREN!

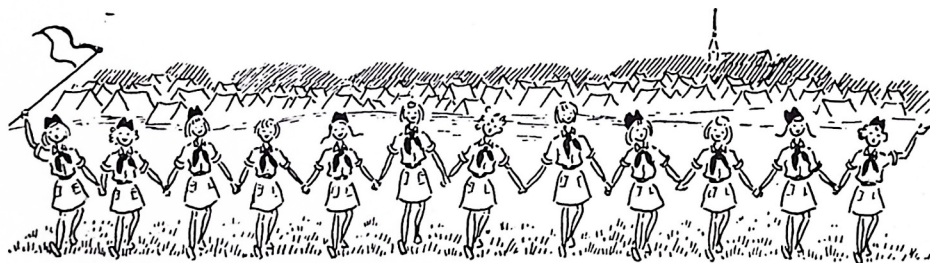
Alt dit spejderudstyr skal mærkes med divisionsnummer eller navn, og du gør klogt i at tænke på det
i maj måned, bl. a. fordi fabrikkerne holder ferielukning i en del af juli.

Gennem depotet kan du få vævede bånd:

Divisionsnummer på hvid bund, rød eller blå skrift	pr. gros kr. 6,30
Navn på hvid bund, rød eller blå skrift	pr. gros kr. 10,50
Navn og adresse, 9 dus. på hvid bund og 3 dus. på grå bund, rød eller blå skrift,	
pr. gros kr. 13,75 for indtil 35 bogstaver,	
- - - kr. 0,30 for hvert følgende bogstav	

Leveringstid 2-3 uger. Mindste parti 1 gros.

Skriv bestillingen med blokbogstaver, så den bliver helt korrekt.

HER KOMMER PIGESPEJDERNE — DANMARKS GLADE BLAA.....

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Kontingent for bladet sendes sammen med kontingent til divisionen.

Enkelt-abonnement på „Pigespejderne“ tegnes på det lokale postkontor, og abonnementsprisen for 1959 er kr. 5,00. Enkelt-eksemplarer af
bladet kan fås på korpskontoret i København mod forudbetaling af 50 øre pr. nummer.

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 1. 5. 1959.